

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 marca 2020 r. – Movi ASA, dawniej Marine Harvest ASA / Komisja Europejska

(Sprawa C-10/18 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie – Konkurencja – Kontrola koncentracji przedsiębiorstw – Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 – Artykuł 4 ust. 1 – Obowiązek uprzedniego zgłoszenia koncentracji – Artykuł 7 ust. 1 – Obowiązek zawieszenia – Artykuł 7 ust. 2 – Wylączenie – Pojęcie „jednej i tej samej koncentracji” – Artykuł 14 ust. 2 – Decyzja nakładająca grzywnę za wprowadzenie w życie koncentracji przed jej zgłoszeniem i wydaniem na nią zezwolenia – Zasada ne bis in idem – Zasada zaliczenia – Zbieg naruszeń*]

(2020/C 161/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Movi ASA, dawniej Marine Harvest ASA (przedstawiciel: R. Subiotto, QC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Farley i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Movi ASA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 23.4.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona – Hiszpania) – Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia SA

(Sprawa C-125/18) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa o kredyt hipoteczny – Zmienna stopa procentowa – Wskaźnik referencyjny dla kredytów hipotecznych oferowanych przez kasy oszczędnościowe – Wskaźnik wynikający z przepisu wykonawczego lub administracyjnego – Jednostronne wprowadzenie takiego warunku przez przedsiębiorcę – Przeprowadzana przez sąd krajowy kontrola wymogu przejrzystości – Konsekwencje stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku*]

(2020/C 161/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Gómez del Moral Guasch

Strona pozwana: Bankia SA

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że warunek umowy o kredyt hipoteczny zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą, przewidujący, że stopa procentowa mająca zastosowanie do kredytu jest oparta na jednym z oficjalnych i przewidzianych w uregulowaniach krajowych wskaźników referencyjnych, jakie mogą być stosowane przez instytucje kredytowe do kredytów hipotecznych, wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy, jeżeli uregulowania te nie przewidują ani obowiązkowego stosowania owego wskaźnika niezależnie od wyboru dokonanego przez te strony, ani jego uzasadnionego dyspozytywnym charakterem stosowania w braku odmiennych ustaleń między tymi samymi stronami.
- 2) Dyrektywę 93/13, a w szczególności jej art. 4 ust. 2 i art. 8, należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego jest zobowiązany do zbadania, czy warunek umowny dotyczący głównego przedmiotu umowy jest wyrażony w sposób prosty i zrozumiały, i to niezależnie od kwestii transpozycji art. 4 ust. 2 tej dyrektywy do porządku prawnego tego państwa członkowskiego.
- 3) Dyrektywę 93/13, a w szczególności jej art. 4 ust. 2 i art. 5, należy interpretować w ten sposób, że w celu spełnienia wymogu przejrzystości warunku umownego ustalającego zmienną stopę procentową w ramach umowy o kredyt hipoteczny warunek ten powinien nie tylko być zrozumiały pod względem formalnym i gramatycznym, ale również umożliwiać, by właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny przeciętny konsument był w stanie zrozumieć konkretne działanie metody obliczania tej stopy procentowej i oszacować tym samym w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria potencjalnie istotne konsekwencje gospodarcze takiego warunku dla swoich zobowiązań finansowych. Na elementy szczególnie istotne dla oceny, jakiej powinien dokonać sąd krajowy w tym względzie, składają się z jednej strony okoliczność, czy ze względu na publikację sposobu obliczania wspomnianej stopy procentowej główne elementy dotyczące obliczania tej stopy są łatwo dostępne dla każdej osoby zamierzającej zawrzeć umowę o kredyt hipoteczny, oraz z drugiej strony dostarczenie informacji na temat zmian w przeszłości wskaźnika, na podstawie którego obliczana jest ta stopa procentowa.
- 4) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by w przypadku stwierdzenia nieważności nieuczciwego warunku umownego określającego wskaźnik referencyjny dla obliczania zmiennych odsetek od kredytu sąd krajowy zastąpił ten wskaźnik przewidzianym prawem wskaźnikiem mającym zastosowanie w braku odmiennego porozumienia między stronami umowy, pod warunkiem że umowa o dany kredyt hipoteczny nie może dalej obowiązywać w przypadku usunięcia rzeczonoego nieuczciwego warunku, a unieważnienie całej umowy naraziłoby konsumenta na szczególnie niekorzystne konsekwencje.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 marca 2020 r. – Tulliallan Burlington Ltd / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Sprawy połączone od C-155/18 P do C-158/18 P) (¹)

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Słowne i graficzne znaki towarowe „BURLINGTON” – Sprzeciw właściciela wcześniejszych słownych i graficznych znaków towarowych „BURLINGTON” i „BURLINGTON ARCADE” – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Porozumienie nicejskie – Klasa 35 – Pojęcie „usług sprzedaży detalicznej” – Artykuł 8 ust. 4 – Bezprawne używanie nazwy – Artykuł 8 ust. 5 – Renoma – Kryteria oceny – Podobieństwo towarów i usług – Oddalenie sprzeciwu]

(2020/C 161/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tulliallan Burlington Ltd (przedstawiciel: A. Norris, Barrister)